

**† Elhunyt Kövesi Ervin, az Egészségügyi Gazdasági Szemle és
az EGVE Nemzetközi Sajtószemle alapító főszerkesztője**

Elhunyt Kövesi Ervin, a magyar egészségügyi közgazdászok doyenje. Egy életformától, a cyber-korszak előtti életmódtól búcsúzunk. Igazi különként végezte munkáját, kézzel róttá a gyöngybetűket, amelyekből többszáz tanulmány és tízezernyi „tömörítvény” állt össze. Igazi biedermeier figura volt. Olyan erényekkel bírt, amelyeket ma már csak hírből ismerünk: szellemi elegancia, udvariasság, lovagiasság, gavallérság. Volt egy egyszerű eszköztára, amelytől nem volt hajlandó megválni és amellyel mindenkit sikerült lenyűgöznie. A bölcsesség, az alázat, a rendszeresség, a pontosság, a kézcsók, a virág, a bók, a köszönet, a mosoly, vagy akár csak önmagában a gesztus. Tipikus reneszánsz ember volt. Személyisége sajátosan szublimálta az irodalom drámai és pikareszk alakjainak vonásait: A tudós Faustét, hiszen a száraz (?) egészségügyi közgazdaságtan mellett verseket írt és nagy zenerajongó volt. Szindbádét és Esti Kornélét, Kakuk Marciét, meg persze Don Juanét és Casanováét, akik közül két utóbbi a 90. születésnapjára két példányban készült Emlékkönyv leggyakoribb visszatérő motívuma volt.

Úgy követte a zsidó-keresztény etika örökérvényű parancsait, hogy soha egyetlen szót sem ejtett róluk. Magába temette a bori munkatábor borzalmait, soha senkitől nem kérte számon politikai meghurcoltatását. Mindenkinek mindent megbocsátott. Megilleti a klasszikus epitáfium: „*Megtettem mindent, amit megtehettem, / kinek tartoztam, mindent megfizettem. / Elengedem mindenki tartozását, / felejtsd el arcom romló földi mását.*”

97 éves korában, szerettei körében érte a halál.

Sit tibi terra levis!